

Lth Beets A.

Loon, J. H. van

1 (W53)

Amsterdam, den 21^{en} December 1853.

Waardevolste Heer en Vriend,

Met groot genoegen heb ik zoo even in de Nederlanden van morgen dat de Utrechtster Kerkeraad is bevestigd heeft. Ik kan niet nalaten by het ontvengen van die teizing en enige woorden te schrijven om u te zeggen hoeveel mij die en enige laatste omgerving, welke leden mijner familie met mij, — ons moet die ziele, gelukwensen. Zy het ook al dat voor eenigen ousen uwe Kunst te deit nog aangenaamer geweest zou zijn, en dat voor u, misschien een andere werking nog meer aanlokkelijks had gehad, ik geloof toch dat my ons daarin mogen verheugen dat gy toch met genoegen in onze Kunst komen, zult en dat my een D.V. en nietwel zullen kunnen zijn en hooren. Utrecht is zeer dicht by Keist, en deit is het ver van de Raap, der goeder Hoop; dus hebben wy alle reden van heel tevreden te zijn over ons besluit om het laatste beoogen te wijzen (ik ontving ook juist van avond uw circulaire van H. H. Van Klunep c.s. om ons dat te melden, hetgeen ik thans reeds voorlaag mist) by de verwachting die my koesteren dat gy het eerste zult aanvullen. Hierin hoop ik dat my ons toch niet bedriegen?!

Ik vlin mij dat uwe Kunst te Utrecht zeer gezegend zal kunnen zijn, hetgeen nog een meer belang is dan het genoegen en het ant dat wy in uwer gezelligen omgerving hoop te maken en te onderwinden; maar, afschou ik juist uwer opvolger te Heemstede met eigenlyks kan benyden, acht ik dat nu te van God een ruime en een

Beschoufde en nuw geschikt om u te begrypen en te apprecieeren ges-
lacht in deen, die uwen wekking gegeven wordt. Dit van grooten in-
vlad kan wezen, en onder zynen zynen u het saamenkomme bemestogen
geens van des u zoo rijn schoote geschonken gaven tot stichting en
opbouw der generatie ons recht tot zyne led en het heel veel
nieke te kunnen gebruiken. Ik heb daer het saamenkomme dat voor
u is mygeleyd in den onyng mit intellectueel hoegoplatation, en
genayen betrekke, toch door u niet gering geacht kan worden, ja
waaron ik begryp dat by u eend mit geingie bekwate beurtin am-
ken selken soldaan, maek worden, ten minste zoo dit geschieden kan
Lander daerom hoegien belangen opte offeren. — Indien men nu
by uen en zoo vter meudien consideratin die ik u by een kunnig
voegen, my daer een telke dat uwe zyne gelandheid en die
der uwen en waarschynlyk zoo door zul weeren gebate indien
gy thin watten meersdijne droogmeekten meersdijne verlate end
in het hoegien landiger en waarschynlyk hoegien betrekkeken hoegien
en te kunnig verlegen, dan geloof ik dat ik my in uwe kunnig
vter bichtyden kan voorstellen, dat ik u waarschynlyk een schaduwlyke
by een kin, teny meens id my op het standpunt plaats van hoegien
die gy verlate en meersdijne u het veel zyn die het bejnt in uen
consent dat my zoo verkyt mit gebat andien onyng leden. Nu ik
ben geend in een minig te beklagen noch heb gene lach voor u
kunnig hoegien my een mit kunnig bekwating en van de lach in te
later en hoegien hoegien bekwating my een constanten.

Myne vrend die juist te thin kunnig belate my mit vele geacht

voor u en meersdijne Beets, en had juist het plan gevondt kans te bejnt
van, meersdijne by eenmaal voor uen onyng afjnt zinde dat ik
bejnt ben u van onse belangstelling in deen gebentien de uen
schening te geen.

Indien myne schoonsvader en vrenter witen dat ik u bekwat kan
den by my bejnt mit vele vrendlyke geacht voor u en uwe fa-
miliar bejnt, daerom daer ik mit op my zende te u onyng
mit kunnig meend te kunnig. Myne schoonsvader is onynglyk van by-
kunnig stude van vrendlyke hoegien en mit het kin en veel kunnig
mit kunnig. Myne vrend en kunnig myn gelukkig het welvanden.
Ik uen van hoegien myn u eenmaal te bejnt, mit de hoop
van u onyng uen kin te kunnig uen en vrendlyk geluchte uen-
schen. Gy my stude, welvanden kunnig uen vrend?

u dinkte kunnig u vrend

Vriend
Vriend

De

in den van
Eddy meerm
en Maasme

Wetwanden ten gebouwen Heer

De Heer N. Blets Theol. doct.

V. D. M.

te Heemstede.

Heemstede
in pub